

[Brusvang]

til gavn for de ansatte. På denne baggrund kan det ikke overraske, at vi ikke kan stemme for den pågældende lovgivning, men stemmer imod.

Der blev for lidt siden heroppe af hr. Dyremose foretaget en mere detaljeret gennemgang af de synspunkter, der fører til kritik af de fremsatte lovforslag. Jeg vil gerne udtrykke min anerkendelse af dette indlæg og tilføje, at det i meget vidt omfang dækker de overvejelser, som vi har gjort os.

Jeg vil også godt sige til ministeren – selv om jeg godt er klar over, at denne bemærkning næppe vil blive bekræftet – at jeg har på fornemmelsen, at ministeren er blevet sat på lidt af en uriaspost i denne sag. Der lå i forbindelse med forhandlingerne i december en lang række politiske intentioner, som man meget gerne fra arbejderbevægelsen ville have igennem, og som man skulle bruge, hvis de kom igennem, som undskyldning for forskellige andre ting. Derefter får vores industriminister den uriaspost lige pludselig at skulle omforme disse meget vidtgående politiske intentioner i nogle juridiske lovparagraffer, hvilket slet ikke er så nemt.

Vor indstilling til komplekset som helhed skal der ikke være tvivl om. Vi stemmer imod.

Når vi kommer til ændringsforslagene, stiller sagen sig anderledes. Der er næppe tvivl om, at de ændringsforslag, ministeren har stillet, på en række punkter er udtryk for en forbedring. Der er tale om klare definitioner, og der er tale om, at man i virkeligheden begrænser lovens virkeområde ved at forhøje procenter og talsatser. Det er klart, at vi i den sammenhæng må hilse sådanne ændringsforslag velkommen, når vi i øvrigt ved, at der er flertal for, at den pågældende lovgivning bliver gennemført. Vi stemmer altså for ændringsforslagene og imod lovforslagene.

Kurt Hansen (VS):

Da vores ordfører i denne sag er optaget andetsteds uden for huset, skal jeg på VS' vegne give nogle kommentarer til de foreliggende lovforslag og de ændringsforslag, der er stillet her ved anden behandling.

De tre ændringsforslag, som er stillet til lovforslaget om aktieselskaber og lovforslaget om anpartsselskaber, går vi imod. Vi mener,

at de er udtryk for en forringelse i forhold til det, der er indeholdt i lovforslagene. Når man indfører en grænse for fortegnelsen af aktionærer, skal denne grænse være så lav som muligt. Det var en forholdsvis lav grænse, der var indbygget i det oprindelige lovforslag, men nu foreslår man denne grænse hævet betydeligt, og det kan vi ikke gå ind for.

Vi vil heller ikke være med til, som ændringsforslag nr. 2 udtrykker det, at lave skærpede bestemmelser angående adgangen til at se, hvem der har de forskellige aktier, så dette ændringsforslag stemmer vi ligeledes imod.

Også det tredje ændringsforslag går ud på at skærpe bestemmelserne angående lønmodtagernes og andres adgang til at kigge i aktiebøgerne, til at få fuld klarhed over, hvordan de økonomiske forhold i en virksomhed i realiteten er. Det går vi også imod. Vi mener, der skal være fuld frihed og åbenhed omkring disse forhold, og det undrer os naturligvis, at SF kan være medforslagsstiller på tre sådanne ændringsforslag.

Hvad angår de øvrige ændringsforslag til lovforslaget om aktieselskaber og lovforslaget om anpartsselskaber, kan jeg sige, at valgproceduren vil vi ikke blande os i, og vi vil derfor undlade at stemme til disse ændringsforslag. Fra den første lov om arbejderrepræsentation – eller medarbejderrepræsentation, som det jo hedder – i aktieselskabsbestyrelser blev vedtaget i 1974, har vi været klart imod disse bestemmelser. Vi mener ikke, de reelt giver lønarbejderne mere indflydelse, men at det er et forsøg på at binde lønarbejderne ideologisk til de virksomheder, de er ansat i, til den privatkapitalistiske produktionsmåde, til et forsvar for dette system, hvilket vi naturligvis vil gå imod. Vi mener også, det er klart dokumenteret fra undersøgelser, der er lavet i andre lande, om, hvordan disse ideologiske tilsløringsmekanismer fungerer. Vi har set nogle ret omfattende deltaljerede undersøgelser, der er lavet i Norge, hvor to kendte og anerkendte borgerlige norske sociologer, Thorsrud og Emery, i en omfattende rapport, de har lavet om, hvordan systemet har fungeret på det svenske arbejdsmarked inden for det svenske erhvervsliv, klart har konkluderet, at disse medarbejderrepræsentanter udvikler sig fra at være arbejdernes repræsentanter i bestyrelsen til at opfatte sig selv som almindelige bestyrelsesrepræsentan-